

Nejvyšší soud zrušil pro zmatečnost rozsudek odvolacího soudu, pokud se týkal pohledávky započtením namítané, a námitku započtení této pohledávky odmítl a pokud se týkal vymáhané pohledávky, obnovil rozsudek prvního soudu. V otázce, o níž jde, uvedl v

d ů v o d e h :

Žalované družstvo opírá vzájemnou pohledávku, o níž jde, o písemné prohlášení z roku 1933 a o to, že přísluší družstvu proti žalobkyninu manželovi z rozsudku pravoplatná pohledávka za dodané zboží. I kdyby byl výklad správný, že žalobkyně dotčeným prohlášením převzala dluh vůči žalovanému družstvu, anebo se za jmenovaného dlužníka zaručila, neučinila tak jako zaměstnankyně družstva, toto prohlášení nemá nic společného se samým pracovním poměrem žalobkyně a na tom nic nemění ani okolnost, že závazek, k němuž se uvolila žalobkyně, byl upraven tak, že od jejího manžela se mají odečísti provise žalobkyni již vydělané a jí nezaplacené a že žalobkyně je ještě práva z případného zbytku dluhu. Jde tu jen o způsob účtovací, žalobkyně převzala závazek celého dluhu svého manžela, dotčená a uplatňovaná vzájemná pohledávka se tedy odvozuje z jiného skutkového a právního základu než z pracovního poměru žalobkynina se smlouvou služební jen vzdáleně, avšak nikoli právně souvisejícího. Pracovní soud nebyl tudíž příslušným jednati a rozhodovati o této vzájemné pohledávce k započtení namítané (§ 1 zák. čís. 131/31 Sb. z. a nař.), a pokud odvolací soud jednal a rozhodl, jde o zmatečnost podle § 28 čís. 3 zák. čís. 131/31 Sb. z. a nař. a § 477 čís. 3 c. ř. s., k níž bylo přihlédnutí z úřadu (§ 471 čís. 7, 477 (I), 478, 513 c. ř. s. a § 35 zák. čís. 131/31 Sb. z. a nař.). Bylo tudíž, pokud jde o dotčenou vzájemnou pohledávku k započtení namítanou, napadený rozsudek odvolacího soudu zrušiti a v důsledku toho v příčině částky 1.055 Kč 20 h obnoviti rozsudek prvního soudu. Ježto o důvodnosti a výši této částky žalobou domáhané v odvolacím řízení již nebylo sporu a odvolání se jen týkalo vzájemné pohledávky, již první soud neměl za započítatelnou.

Čís. 15659.

Jde-li o zajištění pohledávek státního pokladu, o nichž přísluší rozhodovati správním úřadům, platí i v příčině povolení a provedení exekuce neb zajišťovacího řízení předpisy exekučního řádu.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1936, R I 1231/36.)

První soud povolil podle dopisu ředitelství pošt a telegrafů na základě čl. III zák. č. 78/96 ř. z., dvor. dekretu čís. 577/1786 Sb. z. s. a čís. 789/1806 Sb. z. s. a § 38 knihovního zákona Československému státu záznam práva zástavního na polovici nemovitosti dlužníka pro pohledávku Československého státu (poštovní správy) na náhradu škody, způsobené státu dlužníkem. Rekursní soud návrh na knihovní záznam zamítl. Důvody: Z dopisu poštovního ředitelství vychází, že jde o pohledávku na náhradu škody, kterou poštovní správě způsobil stěžovatel jako poštovní pomocný zřízenec nesprávným výkonem.

služby. Z toho je patrné, že nárok poštovní správy, pro který se žádá záznam zástavního práva na polovici nemovitosti stěžovatelky, jest nárokem soukromoprávním — náhradou škody ve smyslu § 1295 obč. zák. Nerozhoduje tedy o něm úřad správní, nýbrž řádný soud a neplatí tu dvorský dekret ze dne 24. října 1806 čís. 789 Sb. z. s., který se vztahuje pouze na pohledávky, jež se nehodí k soudnímu řízení, nýbrž o kterých náleží rozhodovati politickým úřadům.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

- Podle čl. XXVII uvoz. zák. k ex. ř. platí všude tam, kde bylo dle zákonů a nařízení platných před zavedením exekučního řádu, které exekucním řádem nebyly zrušeny, přípustné povolití exekuci k zajištění, jak co do zajišťovacích jednání, jež dlužno vykonati, tak co do řízení předpisy exekučního řádu o exekučních úkonech k zajištění peněžitých pohledávek (§§ 370 a 377 ex. ř.) a o prozatímních opatřeních (§§ 378—402 ex. ř.). Podle toho, i když dle článku XIII čís. 5 uvoz. zák. k ex. ř. zůstaly netknuty předpisy knihovního zákona o zajištění práv a nároků dle § 38 písm. c) knih. zák. a také dle čl. III uvoz. zák. k ex. ř. v platnosti zůstaly mimo jiné i do té doby platící předpisy o zajištění pohledávek státního pokladu, o nichž rozhodovati přísluší správním úřadům (o takovou pohledávku podle žádosti v souzeném případě jde) —, platí i v příčině povolení a provedení exekuce neb zajišťovacího řízení předpisy exekučního řádu a tedy i o lhůtách k opravným prostředkům předpis § 402 ex. ř. a nikoli předpis § 127 knih. zák. Dle § 88, odst. 2 čís. 2 ex. ř. jest lhůta k podání rekursu proti nucenému zřízení práva zástavního vkladem čtrnáctidenní, nikoli jednoho měsíce (srov. rozh. čís. 2832 Sb. n. s.). Co platí pro vklad práva zástavního, platí též pro jeho záznam. Poněvadž usnesení povolující záznam práva zástavního bylo doručeno rekurentovi 15. srpna 1936 a šlo o věc feriální, bylo podati rekurs nejdéle do 29. srpna 1936 na poštu, a poněvadž se tak stalo až 14. září 1936, jest dovolací rekurs opožděn. Na právní povaze se nic nemění, že věc byla zapsána do deníku pozemkové knihy.

Čís. 15660.

Neplatnost smluvního ujednání směřujícího k obejití zákonného zákazu stanoveného v § 36, odst. 2 čís. 1 zák. o obch. pom. čís. 20/10 ř. z., i když konkurenční doložka vyhovuje formálně předpisu.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1936, R I 1392/36.)

Žalovaná firma zaslala žalobci dopisem ze dne 1. října 1927 osnovu pracovní smlouvy, která jím byla přijata dopisem ze dne 5. října 1927. Pracovní smlouva obsahuje doložku o nesoutěžení platící po dobu jednoho roku po ukončení pracovního poměru a ustanovení, že se smlouva sjednává na dobu čtyř let a že se prodlužuje vždy na další rok, jestliže žádná ze smluvních stran ji nevypoví v době 2½ roku před jejím uplynutím. V § 8 smlouvy se poskytuje zaměstnavatelce (žalované) oprávnění, byla-li smlouva kteroukoli stranou vypověděna, zaměstnance